

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

93. Quæ causa requiratur ad dispensandum in interstitiis pro Sacerdotis
assume[n]do? Ex p. 6. tr. 8. & Misc. 3. r. 23. ib.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76405](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76405)

Hucusque P. Santorus : sed stante praxi S. Penitentiarie non recederem ab affirmatiua sententia, quam etiam communiter tenent Doctores.

RESOL. XCII.

Qua causa sit sufficiens, ut Episcopus possit dispensare in interstitiis ordinum Presbyteratus?

Et notatur, quod recipiens Ordines non seruatis temporum interstitiis absque dispensatione, non incidit in suspensionem, neque in irregularitatem, neque Episcopus illum ordinandi?

Et obseruatur facultatem remittendi interstitia concessam Episcopo ex causis transire in capitulum seu eius Vicarium Sede Vacante, quando tamen ex Decretis Concilij potest concedere licentiam ordinandi?

Et docetur solos Generales Societatis Iesu, & ab ipsis deputatos posse ex Bulla Greg. XIII. dispensare cum suis subditis Regularibus in interstitiis?

Et an ceteri Superiores Regulares possint quemadmodum Episcopi sess. 25. Trid. cap. 11. & 13. dispensare super temporum interstitiis cum suis subditis? Ex part. 4. tr. 4. & Misc. Ref. 209.

qu. 25. & Lauretus de Franchis de controuersijs inter Episcopos, & Regulares, ponunt declarationem sacre Congregationis tenoris sequentis : An Superiores Regularium possint quemadmodum Episcopi, vt in sess. 25. Trid. c. 11. & 13. dispensare super temporum interstitiis cum subditis suis? Sacra Congregatio censuit, Superiores Regulares non posse dispensare super interstitiis Regularium ordinandorum, sed id pertinere ad Episcopum ordinantem, qui tamen quoad causam dispensandi iudicium suum formare debet ex attestatione superiorum Regularium.

4. Et tandem nota, quod recipiens Ordines non seruatis temporum interstitiis absque dispensatione non incidit in suspensionem, neque in irregularitatem. Ita Lauretus ubi supra, quest. 32. fol. 84. Campanili in diuersis. ius. Canon. vrb. 6. cap. 3. num. 13. & alij; quos citat, & sequitur Barbosa loco citato cap. 13. num. 12. neque Episcopum illum ordinantem, Barbosa num. 11.

Sup. hoc in Ref. not. p. 89. §. vii. & in alijs eius primæ not.

Sup. conten. to in hoc §. supra in Ref. 89. §. vii. & in tom. 1. tr. 5. Ref. 45.

RESOL. XCIII.

Qua causa requiratur ad dispensandum in interstitiis pro Sacerdotio assumendo? Ex part. 6. tr. 8. & Misc. Ref. 23.

§ 1. Respondeo, vtilitas vel necessitas Ecclesie; sed ego adnotauit aliqua quoad hoc in part. 4. tract. 4. resol. 209. nunc verò non deseram apponere verba Ioannis Baptistæ Tiberij Societatis Iesv, quia Codex non amplius inuenitur, sic igitur asserit in instruct. pro Ordinandis, cap. 8. quest. 3. vbi sic ait. Quamuis Sorbo ex S. Antonino 3. part. 1. 14. cap. 16. §. 18. necessitatem Ecclesie dicat esse, cum non sunt alij, qui ordinentur, & Ecclesia indiget Ordinatis: Vtilitatem, cum, etsi sint alij, Ecclesia tamen indiget. Hic tamen videtur nimis rigor; & S. Antoninus loquitur de causa sufficiente ad cogendos clericos ad Ordines sumendos: Minor autem sufficit ad dispensandū. Quare hoc iudicium arbitrio Episcopi remittendum est. Neque enim requiritur necessitas extraordinaria, aut publica, vt etiam notauit Barbosa 2. p. allegat. 18. n. 5. Sed etiam eminens doctrina, vel morum probitas, & ordinandi merita sufficere videntur, spectat enim ad Ecclesie vtilitatem, & necessitatem, vt eorum ratio habeatur, quibus ipsa eget, vt ait Vasquez citandus.

2. Immo valde probabile existimo particulam, ac, quæ habetur in cap. 14. sumendam esse disiunctiue, non copulatiue; cum enim in alijs dispensationibus etiam maioris momenti, sæpè sufficiat Ecclesie vtilitas; immò, & ipsius dispensati, non apparet cur hic non sufficiat. Aut certe verbum, necessitas, late sumendum provt magnam importat vtilitatem; & ita videtur velle Vasquez 3. part. disp. 246. num. 50. & Filiucius tract. 9. num. 3. versic. 5. Et putarim posse Episcopum absque serupulo dispensare cum eo, qui causa studiorum, vt in iis magis proficiat, post ea distulit Sacrorum Ordinum susceptionem, quia Ecclesie summo perē vtilis & necessarij sunt docti Ministri. Et hæc omnia dicta volo secundum mentem Tiberij.

Quæ hic est Ref. antecess. & in Ref. seq. à §. 2.

RESOL. XCIV.

An ad dispensandum in interstitiis à Diaconatu ad Presbyteratum sit necessaria vtilitas, & necessitas Ecclesie copulatiue?

Et apponuntur quinque causæ, vt ex qualibet earum possit

Sup. hoc in Ref. seq. & in Refol. 1. post seq. à §. 1.

§. 1. Concilium Tridentinum sess. 25. cap. 11. & 13. vt Episcopus dispense in interstitiis, requirit vtilitatem, vel necessitatem Ecclesie, quæ quando adfit, vel non, remittit Episcopo iudicandum: sed Doctores vt plurimum non expliant in particulari, quando Ecclesie vtilitas, vel necessitas postulat, vt quis ordinetur non seruatis temporum interstitiis, vt dispensari possint Episcopi: qui quidem hoc in casibus contingentibus seire cupiunt, & ideo quia casus est quotidianus, ponam hic verba P. G. Isparis Hurtadi de Sacram. tract. de Ordine, d. 5. c. 23. sic asserentis: Iudicio Episcopi relinquatur, vt in interstitiis dispense, prout necessitas, vel vtilitas Ecclesie postulerit, quæ verè postulat vt ordinetur, qui habet beneficium: aut Capellaniam cum obligatione celebrandi Sacrum, & etiam (vt Congregatio Cardinalium declarauit) vt ordinetur qui in literis, aut in virtute magnos fecit profectus, quia is ordinatus erit vtilis Ecclesie: Ia ille. Vide etiam Hieronymum Rodrig. in compend. 99. regul. ref. 106. n. 23. & Barbosam in collect. DD. super Regul. Trid. sess. 23. c. 14. n. 2. asserentes, hanc necessitatem, & vtilitatem moraliter debere pensari, non enim in puncto indiuisibili consistunt: sed recipere debent eam latitudinem, quæ in alijs rebus moralibus abritrio boni viri attendi solet.

2. Obseruandum est etiam hic, facultatem remittendi interstitia concessa Episcopo ex causis supradictis transire in Capitulum, seu eius Vicarium Sede Vacante, quando tamen ex decretis eiusdem Concilij potest concedere licentiam ordinandi. Ita sacra Congregatio, teste Armendaro in addit. ad recopilat. legum Nauarre lib. 1. tit. 18. leg. 7. de Episcopis, num. 57. & Marta de iuris d. part. 2. cap. 9. num. 13. cum Homobono de Bonis ubi supra.

3. Nota etiam, Hurtadum ubi supra affirmare solos Generales Societatis Iesv, & ab ipsis deputatos posse ex Bulla Gregorij XIII. dispensare cum suis subditis Regularibus in interstitiis, tamen alij hoc priuilegium ad alias Religiones extendunt. Vide Suarez de Relig. tom. 4. tract. 8. lib. 2. cap. 12. à num. 21. cui adde Villalobos, & Ioan. de la Cruz, quos ego ipse citauit in 3. part. tract. 2. resolut. 32. Verum hoc desinam hic adnotare, quòd Homobonus in consult. cas. conscient. tom. 2. part. 5. respons. 211. Tamburinus de iure Abbat. tom. 2. dispnt. 2. Tom. II.

Sup. conten. to in hoc §. late in tom. 5. tr. 5. Ref. 16.

Sup. conten. to in hoc §. in Ref. not. leg.

Quæ hic est supra Refol. 89. & in alijs eius primæ annot.